

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

GENNARO HOT DOG

Gillettenarrative.com

GILLETTE NA GENNARO HOT DOG

GILLETTE TRAILER 18 — NANDO MWANDISHI

Bado dola moja.

Nilishuka kwenye basi nikaanza kutembea kuelekea anwani ambako nilipaswa kuishi.

Lafudhi yangu ya Kimarekani ilisikika vibaya ikitoka katika kinywa cha Kiitaliano.

Nilikuwa natoka jasho.

Nilijihisi mchafu.

Manhattan ya alfajiri husema ukweli.

Magari ya taka yalikuwa bado hayajapita.

Barabara zilikuwa bado zimebeba harufu ya usiku uliopita.

Kwa watu wengi, harufu ile ingetia kinyaa.

Kwangu mimi, ilinukia nyumbani.

Ilinichukua miaka 61 kufika pale.

Wa kulaumiwa ni yule korongo mshirika wa FedEx aliyekosea kufikisha mzigo akanidondosha kusini mwa Italia. Mahali pasipo sahihi.

Sasa mwili wangu ulikuwa hatimaye unaifikia akili yangu.

Jiji la New York lilikuwa likinisubiri kimya.

Kisha nikaliona.

Toroli la hot dog.

Na papo hapo nikajua: nimefika nyumbani.

Nikasogea karibu. Mwenyewe alikuwa mzee. Mwitaliano. Wa Napoli. Kamili.

Mara moja akaanza kuigiza.

“Nimechoka.”

“Nimezeeka.”

“Sina pesa.”

“Nina watoto wengi mno.”

“Nataka kuiuza biashara hii.”

Nikamkatiza. “Toroli ni bei gani?”

Akanikazia macho. “Kabla hatujazungumza pesa... niambie wewe ni shetani gani.”

Ni haki yake. Tukaenda kunywa kahawa. Kisha chakula cha mchana. Kisha mazungumzo zaidi. Saa zilipita, lakini hakuitazama saa yake hata mara moja.

Wakati fulani nilitabasamu nikasema: “Marekani husema daima kwamba wakati ni pesa.”

Akacheke. “Hapana.” Kisha akanitazama moja kwa moja. “Baada ya wakati... moyo ni pesa.”

Sote wawili tulitabasamu. Lakini nilijua papo hapo kwamba haukuwa mzaha.

Asubuhi iliyofuata, tulikutana kwenye Ukumbi wa Jiji. Alifika na mkewe. Kisha binti yake. Kisha dada yake. Kisha shemeji yake. Kufikia hapo haikuonekana tena kama muamala wa kibiashara, bali kama nilikuwa naoa na kuingia katika familia.

Bado sikuwa na habari alitaka nini kwa toroli lile. Nilikuwa nimeandaa dola 35,000 taslimu. Nilitumaini zingetosha.

Kila kitu kikatiwa saini. Basi.

Kisha akanitazama akasema: “Una pesa kiasi gani?”

Nilijibu jinsi watu werevu wanavyojibu maswali ya hatari: “Sijui. Sikuzihesabu. Niambie tu unanidai kiasi gani.”

Akatabasamu. “Dola moja.”

Kimya. Hakuna aliyetikisika. Hakuna aliyesema neno.

Kisha akasema: “Karibu Marekani.”

Hiyo ndiyo siku niliyojifunza jambo ambalo watu wengi hawalielewi kamwe.

Wanaume wengine huuza biashara. Wengine hukabidhi urithi.

Kwa mwaka wa kwanza, niliuza kila hot dog kwa dola moja.

Kwa heshima. Kwa kumbukumbu.

Kwa sababu wanaume wengine hawanunuliki. Wanaweza kuenziwa tu.

Nando